

Sygn. akt III CSK 193/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 270 zł (dwieście
siedemdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 stycznia 2014 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 lipca 2013 r. Wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż wyrok został wydany w następstwie zastosowania niedopuszczalnej wykładni przepisów prawa materialnego, a w sprawie doszło do nieważności postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podnoszona przez skarżącego nieważność postępowania w niniejszej sprawie nie występuje. Jak już wyjaśnił Sąd Najwyższy, ewentualne uchybienia w regulaminowej procedurze ustalania składu sądu nie powodują nieważności postępowania, gdyż § 49 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. 2014, poz. 259) ma charakter instrukcyjny, co wynika także z ograniczonego zakresu delegacji ustawowej zawartej w art. 41 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych. Wyznaczanie spraw sędziom w sprawach cywilnych według alfabetycznej listy ma charakter organizacyjny i ma na celu równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi. O składzie sprzecznym z ustawą nie może być zatem mowy (wyrok z dnia 28 sierpnia 2013 r., V CSK 363/12, niepubl.).

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, niepubl., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, niepubl., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 niepubl., 21 września 2010 r., III UK 95/10, niepubl., z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie nie doszło do takiego naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest poparty ogólnikami, nieprzekonującymi jednak do tezy, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]